

ZASADENÍ V BOŽEJ ZÁHRADE

Žalm 92, ¹³*Spravodlivý bude previtať st'a palma a vyrastie ako libanonský céder.* ¹⁴*Tí, čo sú zasadení v dome Hospodinovom, previtať budú na nádvoriach nášho Boha,* ¹⁵*ponesú ovocie i v šedinách a budú svieži, čerství,* ¹⁶*aby zvestovali, že je priamy Hospodin, moja skala, v ktorej niet neprávosti.*

Matúš 7, ¹⁷*Tak každý dobrý strom rodí dobré ovocie, ale planý strom rodí zlé ovocie.* ¹⁸*Nemôže dobrý strom donášať zlé ovocie, ani planý strom donášať dobré ovocie.* ¹⁹*Každý strom, ktorý nerodí dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa.* ²⁰*Tak teda po ovocí poznáte ich.*

Máte radi históriu? Predpokladám, že niektorí z nás aj áno. Tak mi dovoľte malé historické okienko, z ktorého sa potom odrazím k samotnému jadru kázne. Ktorý rok sa vám spája s naším kostolom? – 1867, ten je uvedený hore na veži. A od neho potom tak nejako počítame výročia nášho kostola. V jednom zdroji som postrehla, že sa uvádza ako rok stavby nášho kostola rok 1837, čo je o 30 rokov skôr, ale nejako hlbšie som to neskúmala. No, čo som si uvedomila, je, že už pred viac ako 150 rokmi, možno aj 180 (čo je viac, ako si vieme predstaviť), si Pán Boh tu, v Bačkovíku, postavil svoju záhradu. Ten obraz za chvíľu vysvetlím.

Pamätám si, keď ste naposledy robili fasádu na kostole a maľovali ho, manžel navrhoval, aby bol z vonku modrý. Aby viac vynikol. Možno modrý nakoniec z vonku nie je, ale tiež si pamätám, že pri poslednej oprave zaznela veta: „Opravujeme ho možno posledný raz. Už neskôr možno nebude mať kto.“

Pravdou je, že keď sa obzrieme dozadu, zistíme, že minulosť sa nám vidí vždy lepšia ako prítomnosť, či budúcnosť a dokážeme na ňu nostalgicky spomínať. No dnes vám chcem predstaviť náš kostol ako Božiu záhradu, ktorú Pán Boh vystaval v Bačkovíku, aby v nej vyrástli dobré stromy a prinášali dobré ovocie. Budúcnosť kostola totiž nestojí na jeho fasáde a upravenom vnútre, ale na ľuďoch, ktorí do neho prichádzajú.

PREČÍTAŤ BIBLICKÉ TEXTY:

Je celkom prirodzené, že sme na svoje kostoly hrdí. A my s manželom vždy s vdácnosťou v srdci hovoríme, že o naše kostoly je dobre postarané, sú opravené, upravené, vyzdobené... A tiež, keď sa pozerám na naše kostoly, uvedomujem si, že za ich postavením, ale aj starostlivosťou o ne, stojí práca, viera a sen, aby sa viera odovzdávala aj ďalej, ďalším generáciám. Je dobré, ak si pripomíname postavenie kostolov – teda ak slávime naše Pamiatky posvätenia chrámov. Ale **ozaj je existencia našich kostolov záležitosťou iba ľudskej snahy? Nie je za tým niečo viac?**

Žalm 92 hovorí o dome Hospodinovom a o tých, ktorí sú v ňom zasadení. Prináša nám obraz **spravodlivého**, ktorý kvitne ako palma. Starozmluvné chápanie pojmu spravodlivý nie je o tom, že je to človek dokonalý a bez chyby. Podstata pochopenia tohto slova stojí na troch charakteristikách spravodlivého – **patrí Bohu, žije v správnom vzťahu s Pánom Bohom, prijíma od Boha život.** A to je potom dokreslené a dotvorené zmienkou o libanónskom cédre. Palma nerastie v ideálnych podmienkach, ale dokáže rásť aj vo veľmi suchom prostredí. Jej sila totiž nie je v povrchových podmienkach, ale v hlbokom a rozľahlom koreňovom systéme. Preto môže ostať živá dlhé roky. To je krásny obraz viery: **Človek zakorenený v Bohu nemusí mať vždy ľahké okolnosti, ale môže zostať živý.**

Céder dotvára celkový obraz. Ak palma predstavuje vitalitu (životaschopnosť), céder predstavuje pevnosť a stabilitu. Libanónske cédre boli známe svojou veľkosťou a kvalitou dreva. Používali sa aj pri stavbe Šalamúnovho chrámu. Človek zasadený v dome Hospodinovom je pevný vo svojej viere a dokáže odolať aj ťažkostiam, ktoré život prináša. Spojenie „**zasadení v dome Hospodinovom**“ hovorí o Božom konaní. Nie, ktorí stoja, sedia, prišli, **ale ktorí boli zasadení**. Pretože **chrám, kostol**, nie je len miesto, kam človek raz za týždeň príde. **Je to priestor, do ktorého človeka, každého z nás, zasadil náš Pán a Boh. Cielene, lebo každého z nás chce mať vo svojej blízkosti.** On chce, aby z nás boli dobré stromy, ktoré prinášajú dobré ovocie. A nezáleží, koľko kto z nás má rokov. Práve tu, v Božej záhrade, kde môžeme načerpať silu z nášho nebeského zdroja, získavame silu, stabilitu, pevnosť i životaschopnosť k tomu, aby sme prinášali dobré ovocie.

Keď Pán Ježiš hovorí, že každý dobrý strom rodí dobré ovocie, doslova hovorí, že to ovocie je nielen dobré, ale aj krásne. No, súčasne, nezačína krásou ovocia, ale dôraz kladie na kvalitu stromu. Iba ak je strom kvalitný, môže priniesť dobré ovocie. Ježiš teda nehovorí: „*Stačí produkovať dobré skutky.*“ Hovorí: „*Najprv musí byť obnovený zdroj.*“ **Ovocie je výsledkom života, ktorý sa rodí vo vnútri človeka.**

Ak by ste teraz mali možnosť nahliadnuť do svojho vnútra, do svojho srdca, aké prvé slovo vám napadne, ak by ste ho mali charakterizovať. (papieriky a ceruzky na laviciach, ľudia napíšu slovo na papier).

Keď Pán Ježiš hovorí o dobrom strome, hovorí o jeho podstate. A hoci aj v živote obyčajného stromu môže dôjsť k tomu, že jeho kôra bude poškodená, počasie sa na ňom vyvrší a bude musieť ustáť víchricu i búrky, dokonca môže urobiť nedokonalé ovocie, to podstatné je, že „**nemôže**“ rodiť zlé ovocie. Jeho prirodzenosť smeruje k tomu, k čomu bol určený. Ako jablňo prirodzene smeruje k tomu, aby priniesla jablká, tak aj **život premenený nebeským Otcom prirodzene smeruje k tomu, aby niesol ovocie hodné Božej záhrady a stromov zasadených v tejto Božej záhrade** – lásku, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrotu, vernosť, krotkosť, sebaovládanie (G 5, 22-23).

A tak nie je vlastne dôležité, koľko rokov stojí náš kostol v Bačkovíku, dôležité je, aké ovocie prináša zo stromov, ktoré tu, v Božej záhrade, nebeský vinohradník zasadil. *Neviem či ste si napísali na papieriky slovo, ktorým by ste charakterizovali dnes svoje vnútro. Ale ak áno, skúste si tam pripísať, ktoré ovocie by ste chceli, aby ľudia oberali zo stromu vášho života.* A s touto túžbou poďme dnes domov. S túžbou čerpať živiny z Božej záhrady, nechať sa premieňať Božou prítomnosťou a niesť dobré ovocie. Vtedy aj táto naša bačkovická Pamiatka posvätenia chrámu bude mať skutočný zmysel a hodnotu. Amen.

Modlitba:

Pane Bože, náš nebeský Otče, ďakujeme Ti dnes za tento dom, ktorý stojí už celé generácie. Ďakujeme Ti za všetkých, ktorých rukami, prácou, obetavosťou a vierou si pripravoval cestu, aby sme sa dnes mohli zhromaždiť na tomto mieste. Ďakujeme Ti za tých, ktorí tento chrám stavali, opravovali, chránili a odovzdávali ďalším generáciám.

Ale predovšetkým Ti ďakujeme, že tento dom nie je iba stavbou z kameňa a dreva. Ďakujeme Ti, že je miestom Tvojej prítomnosti, miestom, kde k nám zaznieva Tvoje slovo, kde nás stretáva Tvoja milosť, kde nás posilňuješ sviatosťami a kde nás zasadzuješ do svojej záhrady.

Pane, priznávame, že nie vždy prinášame také ovocie, aké by si od nás očakával. Niekedy sú naše korene slabé, niekedy hľadáme silu inde než v Tebe. Niekedy máme pekný vonkajší obraz, ale naše vnútro potrebuje obnovu. Prosíme Ťa, pracuj v nás. Zavlažuj naše srdcia

svojím slovom, posilňuj nás svojou milosťou a daj, aby sme boli pevne zakorenení v Tebe. Nech náš život nie je iba zeleným lístím bez ovocia, ale nech z nás dozrieva ovocie viery, lásky, služby, odpustenia a milosrdenstva, ovocie Ducha Svätého.

Prosíme Ťa za tento chrám. Zachovaj ho ako miesto, kde sa budú aj ďalšie generácie stretávať s Tebou. Daj, aby jeho budúcnosť nestála iba na opravených múroch, ale predovšetkým na ľuďoch, ktorých si tu zasadil. Vzbud' v nás túžbu prichádzať k Tebe, hľadať Ťa a žiť tak, aby aj tí, ktorí prídu po nás, mohli povedať: Tu bol a je prítomný živý Boh. Nech z našich životov dozrieva to ovocie, ktoré oslavuje Tvoje meno. Amen.